

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 236: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmeforsyning. (Sikring af uafhængighed i den overordnede infrastruktur, ændring af kapitalbegreber, markedsovergang for miljøvenlig elektricitet, fremme af vindmølleudbygning, privat ankenævn på energiforsyningsområdet, anvendelse af brændsler i kraft-varme-værker m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 21/4 2004. Første behandling 6/5 2004. Betænkning 26/5 2004).

Der var stillet 40 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Da jeg så dagsordenen for i dag, kom jeg af en eller anden mærkelig grund til at tænke på, at hvis man sammenligner strukturdebatten og debatten i forbindelse med behandlingen af L 236 om el, gas og varme, er det egentlig en sjov sammenligning. Når man ser på den folkelige interesse for strukturdebatten, må man sige, at den har været overvældende, men for L 236's vedkommende har den nok nærmest været ikkeeksisterende, fordi folk ikke ved, hvad det drejer sig om.

På den anden side: Hvis man sammenligner forhandlingsforløbene, vil det vel nærmest være en fornærmelse at tale om forhandling i forbindelse med strukturdebatten. Omvendt må man sige, at i forbindelse med L 236 har der virkelig været forhandlet, så det basker, både med hensyn til tid og substans. Men det betyder jo ikke nødvendigvis, at når forhandlingsforløbet er sluttet, kan resultatet sammenlignes med en handel, for når der er indgået en handel, går man ud fra, at begge parter er tilfredse. Det kan man ikke nødvendigvis sige i forbindelse med en forhandling, og sådan er det vel også her set fra begge sider.

Der er plusser og minusser, og et af plusserne er, at vi er tilfredse med, at der nu bliver taget fat på videreudbygning af vindkraften med de to havvindmølleparker. Det var selvfølgelig ikke lige det, vi havde som udgangspunkt, men de er på programmet, og det samme gælder for en ordning med skrotning i et vist omfang af land-baserede vindmøller og ikke mindst en holdbar løsning for biogasanlæg. Et lidt mindre plus ligger der i, at der til forskning i og udvikling af vedvarende energikilder bliver tilført 30 mio. kr. ekstra fra PSO-midlerne og 25 mio. kr. fra transmissionsselskaberne til demonstration og oplysning. Det er selvfølgelig positivt.

Alligevel må man nok konstatere, at regeringens vilje ikke er ret stor, når det drejer sig om at lade staten gå aktivt og målrettet ind i arbejdet med forskning og udvikling, når den i stedet henviser til diverse fonde og de frie markeds kræfter. Jeg synes, det blev endnu mere skåret ud i pap for dem, der så TV-avisen i aftes. Her var der et indslag fra Tyskland om hele det vedvarende energimarked, bl.a. den tyske vindmølleindustri, og her var det jo helt andre positive elementer, man så om statens deltagelse, og det var i hvert fald noget af det, som måske kan få os danskere til at kigge lidt på vores egen industri på området for vedvarende energi.

Vi har været førende – på visse områder endda førende i verden – men med den fart, tyskerne har på, og med den entusiasme og ildhu, de lægger i arbejdet, også fra statens side, må vi nok se i øjnene, at vores førerskab bliver truet ganske alvorligt. Derfor må det forventes, at når der tales om rettidig omhu – det er jo et udtryk, som er meget brugt i regeringskredse her i Danmark – skal man måske være lidt mere opmærksom på, at også det offentlige, staten, skal bakke op i højere grad, end den gør nu.

Endelig kunne man også koble den øjeblikkelige oliesituation på. Olieprisen stiger igen i dag, og vi ved jo, at på sigt er vores eget olieeventyr slut, så det ville være en god idé, hvis vi havde andre instrumenter til at tage over på det tidspunkt. En gang imellem fornemmer man imidlertid, at situationen minder lidt om, at regeringen siger: Vi har tandpine, ja, men den går nok over. Men det gør den bare ikke, før man gør noget ved den, og den indstilling, som jeg en gang imellem kan fornemme er den herskende i regeringen, er nok, at man vil ikke gøre noget.

På plussiden tæller også, at vi nu får et statsligt systemansvar og får etableret EnergiNet Danmark til styring og transmission af el, samti-